

שיאריהת ישראל

דברי תורה וסיפורים מרבינו

הרה"ק רבי ישראל דוב בער מזוילעדניק וצוק"ל

יד"ל ע"י מוסדות 'שאריהת ישראל' וזוילעדניק בעיר קאראסטין אוקריינא

גיליון ג"ט
פרשת תצוה - זכור
תשפ"ג

אור השמחה

ליקוטים מרברי רבינו בעניני עבודת השמחה

'כל שאינו בהסתר פנים אינו מהם, כל שאינו בוהיה לאכול אינו מהם' (חגיגה ה.). פירוש חכם כזה שאין ביכולתו להכניס בחינת הארת פנים, אף בעת שיש הסתר פנים חס ושלום, אינו מהם, פירוש אינו מן החכמים הגדולים רק מן הפרט. כל שאינו בוהיה לאכול, היינו מי שאין ביכולתו להכניס את והיה לשון שמחה (ויק"ד יא ז), אף בעת צרה, היינו בעוד שיד אומות העולם תקיפה ומושללת על ישראל, והם נתונים לאכול ומצאוהו רעות רבות וצרות חס ושלום, ואין ביכולתו להכניס אז בחינת שמחה, גם כן אינו מהם מן החכמים הגדולים, רק מן הפרט וד"ל.

(עמוד 10)

'יתרועעו אף ישירו' (תהלים סה יד). הפירוש הוא, מי שרוצה להתרועע ולשכר את האף של ישראל, פירוש החרון אף והכעס, שלפעמים יש עליהם דינים מרים רחמנא לצלן, העצה בזה 'ישירו' בשמחה, כי כתיב (ישעיה נה יב) 'בשמחה תצאו', יכול לצאת מכל הרע והדינים, ושמחה ממתיק הדינים וד"ל.

(עמוד 8)

אור הפרשה

דברי תורה מרבינו בתוספת ביאור בסוגריים מדובעות

'ואתה תצוה את בני ישראל' (שמות כו כ)

[אמרו חז"ל] 'צו הוא לשון זידוד' (קידושין כט.), ו[עוד אמרו] 'אין צו אלא עבודה זרה' (סנהדרין נז.), ביותר צריך לזרז במקום שיש חסרון כיס, שזהו ענין פגם הברית, שנעשה מרכבה לבחינת 'אל אחר' רחמנא ליצלן, וזהו 'שוכו כנים שוככים' חוץ מאחד (חגיגה טו.), שזהו ענין פגם הברית שנעשה בחינת אחר רח"ל היפוך בחינת 'אל שדי', ועליהם אמרו (זוהר ח"א ריש): אין להם תשובה, ואין יום הכיפורים מכפר, והתיקון שלהם הוא על ידי בחינת 'אין', אז יתגלה עליהם בחינת 'אין' דלעילא אשר יזרח עליהם, ועושים 'מאחר' 'אחד', וזדונות נעשו כזכויות, ויתקנו כל הפגמים.

וזהו 'ואתה תצוה', בחינת צוותא וקשר, 'את בני ישראל, ויקחו אליך', שעל ידי בחינת מ"ה ובחינת ביטול שמייחה עצמו עמהם, ועל ידי זה זכה – נוטל חלקו וחלק חבירו' (חגיגה טו.), שכלולים בו להיות קומה שלימה, ומקבל שלימות מהם ואז מאיר עליהם אור אין סוף כ"ה בתוספת וריבוי, עילוי אחר עילוי, וזהו 'להעלות נר תמיד', שיהיה בחינת עליה לעתיד, כדכתיב (זכריה יג ב) 'ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ', וימתקו הדינים בשרשן, וזדונות נעשו כזכויות, וישלח להם רפואה, ובני חיי ומזוני, אמן ואמן.

זמני כניסת ויציאת השבת

קאראסטין	אנטוורפן	לונדון	ניו יורק	בני ברק	ירושלים	
5:31	6:13	5:28	5:31	5:17	5:02	כניסת השבת
6:40	7:15	6:35	6:41	6:17	6:16	יציאת השבת
7:29	7:55	6:57	7:02	6:52	6:55	רבנו תם

אור ההלכה

פסקי הלכה קצרים בהלכות שבת

בורר (ג)

פירות או ירקות שמעורבים בפסולת או לכלוך באופן שאין הדרך לאכלם כמות שהם, אסור לשרותם או לשוטפם במים כדי להסיר את הלכלוך. ולכן יש לשטוף את הפירות והירקות בערב שבת.

אבל אם הלכלוך דבוק בפירות או שיש עליהם אבק או חומר ריסוס - מותר להסיר את הלכלוך ע"י שטיפה במים, ורק סמוך לאכילתם.

מותר לקלף פירות או ירקות ע"י סכין, אבל רק סמוך לאכילתם. וע"י מקלף אסור אף סמוך לסעודה, אא"כ יש שאוכלים אותם אף ללא קילוף. אבל לפצח אגוזים במפצה - מותר.

פירות שיש בהם גרעינים - אסור ליטול הגרעינים מהם כדי שהפרי יהיה מוכן לאכילה לאחר זמן, אבל כדי לאכלם עכשיו מותר.

פסקי ההלכות אינם אלא לעורר את לב המעיין

אור העבודה

פנינים מרכיניו בעניני הדרכי עבודת ה'

איתא בגמ' (מכות כד.): בא חבקוק והעמידן על אחת, וצדיק באמונתו יחיה' (חבקוק ב ד). ולהבין זה איך כל התרי"ג מצוות נכללים באמונה, אך הנה ידוע מספרים [ראה רכיניו יונה בתחילת משל], כי כל איש הישראלי צריך להתנהג כל ימיו שיהיה 'סוד מרע' בתחילה ולבסוף 'יעשה טוב', ואיך יכול האדם לבוא לזה והיצר הרע מטמטם ומבלבל מוחו ולכו ומפילו במחשבות וטרדות הזמן, ובפרט כעת מחמת דוחק הפנסה וצוק העיתים אשר ממש רחמנא ליצילן אין האדם ברשות עצמו, עד שכמעט ניטל ממנו כח הבחירה וכו', כשהאדם עוסק בתורה ומצוות בלי פניות ומחשבות זרות, רק בכוונה זאת שאותיות התורה יהיו כלים להתחיל משם השראת השכינה, אז בוודאי השכינה שורה בעובדא ההיא, כמו בציצית ותפילין אם הם כשרים, ובתפילה ובתורה אם לא יעשה זה לגרמיה בשביל שיהיה צדיק, רק שיהיה דעתו לפנות מקום להשראת השכינה, ובאמונה זו יכול לקיים 'יעשה טוב', וגם 'סוד מרע' הוא ג"כ באמונה זו, שכל מעשיו יהיו לשם השראת השכינה, ואם עושה איזה רע ח"ו אזי בוודאי אין השכינה שורה בעובדא שלו, כי אין אני והוא יכולים לדור וכו' (סוטה ה.).

(עמוד יח)

יומא דהילולא

יום שבת קודש י"א אדר - הגה"ק ר' חיים יוסף דוד אזולאי ב"ר רפאל יצחק זרחיה (החיד"א) זצ"ל
הרה"ק ר' אברהם מסוכטשוב בהרה"ק ר' זאב נחום מביאלה (אבני נור) זצ"ל

יום א' י"ב אדר - הרה"ק ר' שלמה מסאסוב ב"ר חנוך העניך דב מאלעסק זצ"ל
הרה"ק ר' נפתלי צבי מבאבוב בהרה"ק ר' שלמה זצ"ל

יום ג' י"ד אדר - הרה"ק ר' שלום יוסף משפיקוב בהרה"ק ר' דוד מבוהוש זצ"ל

יום ד' ט"ו אדר - הרה"ק ר' יוסף מפיטסבורג בהרה"ק ר' ישכר בערש"שע מסאטמר זצ"ל

יום ה' ט"ז אדר - הרה"ק ר' אלעזר מנחם מגדל בהרה"ק ר' משה מלעלוב זצ"ל
הרה"ק ר' פנחס מנחם (פני מנחם) בהרה"ק ר' אברהם מרדכי מגור זצ"ל

יום ו' י"ז אדר - הרה"ק ר' אברהם מפראהבישט (אחי הרה"ק מרוז'ין) בהרה"ק ר' שלום שכנא זצ"ל
הרה"ק ר' יצחק מבויאן (הפחד יצחק) בהרה"ק ר' אברהם יעקב זצ"ל

אור הצדיקים

א מעשה פאר מלכה

נעתרו השומרים והניחו ליהודי לגשת אל בעל הבית השרוי בגילופין, בעודם מגחכים על טיפשותו להיכנס ללוע הארי.

שיניו של היהודי נקשו בחרדה כאשר עמד על מפתן סלון הבית המפואר. בתוך ליבו השלים עם גורלו הצפוי. באותם רגעים הציפו אותו רגשות חרטה על מעשיו הפסולים. "ניחא", הפטיר, "יהא מותי בעבור הצדיק כפרה על עוונותיי!".

האיש, שגורלם של נידונים רבים נתון בידיו, היה שרוע על הארץ, שיכור כלוט. המתווך הרהיב עוז, ניגש אל השר וניסה לעוררו משנתו. זמן רב טלטל את גופו הכבד, קרא בשמו וניסה להקיצו. לבסוף פקח הלה עין אחת, ומתוך דמדומי השכרות זיהה את היהודי העומד מולו. "מה רצונך?" קצף עליו.

"כבוד השר", רעד קולו של היהודי, "אני יודע שראוי אני לעונש מוות על בואי אליך עכשיו, אך אני מוכן למות ובלבד שלא יישפך דמו של צדיק חף מכל פשע". הוא תיאר בקיצור באוזני השר את העוול שנעשה בצ'רנוביל. "אנא", התחנן, "חתום על צו האוסר את הוצאתו להורג!".

מוחו ההלום של השר הצטלל מעט. "הלבנר שלי איננו כאן", אמר, "ואיך אוכל למלא את בקשתך?"

המתווך ניגש אל שולחן השרד, נטל את נייר המכתבים של השר וכתב עליו את הנוסח שהכין עורך הדין מטשרנוביל. "הנה, חסרה רק חתימת ידו של השר!", פנה אליו. הלה הניע את אצבעותיו באיטיות ו...חתם על המסמך.

עוד באותו לילה יצא רץ בהול מלובלין לטשרנוביל. שם כבר החלו ההכנות להוצאתו להורג של הרבי. השליח הדחיר את הסוס בכל כוחו, ותלה את האיגרת על מוט בתקווה שיתנוסס לעיני האנשים בטרם יהיה מאוחר. הוא בא למקום ברגע האחרון ממש וחיי הצדיק ניצלו.

עיניו של ה'חוזר' יקדו כשאמר: "ראיתי כי נשמתו של רבי נחום, שנסתלק כבר לבית עולמו, ועמו נשמות עוד צדיקים, ירדו ללוות את האיש שסיכן את חייו למען הצלתו. לכן הלכתי גם אני ללוותו."

הצדיק. אלא שאיש מהם לא ידע כיצד להגיע אל השר.

האסיפה כמעט התפזרה, ואז נזכר אחד הנוכחים כי יש יהודי המנהל קשרים עם השר. למשמע שמו של האיש נפלו פניהם של הנאספים. זה היה המתווך מיודענו. "אל תבזבו רגע!" דחק בהם הרב, "גשו אליו מיד ודברו על ליבו".

בלי תקוות רבות מילאו האנשים את מצוות הרב. תשובת האיש הייתה צפויה. "אכן", אישר, "אני מכיר את השר, אך היום אי-אפשר לפנות אליו. הוא מארח בביתו נשף חגיגי, ובו הוא שותה לשוכרה".

זמן רב טלטל
את גופו הכבד,
קרא בשמו וניסה
להקיצו, לבסוף
פקח הלה עין אחת

למשמע התשובה יצא הרב בעצמו אל בית האיש. שעה ארוכה דיבר על ליבו. האיש התכנס בהרהורים. ופתאום קם ואמר: "אם אלך אליו עכשיו, אני מסתכן שישלוף את אקדחו ויירה בי. אך אני מוכן לשים את נפשי בכפי. אלא שכל עוד אחרון האורחים לא עזב את ביתו - איש אינו מורשה להיכנס פנימה".

הלילה ירד. האיש התהלך סמוך לארמונו של השר, והמתין שמצהלות החוגגים יגוועו. רק בשעות הקטנות של הלילה דעכו הקולות ההוללים, והאיש החל לנסות להיכנס פנימה. בתחילה נהדף בידי שומרי הסף, אך הוא לא הרפה, ולבסוף

הידיעה על פטירת המתווך היהודי התקבלה ברחובות לובלין במשיכת כתף. גם בחייו לא זכה המנוח להערכה יתרה. עסקיו המפוקפקים ואורח חייו הקלוקל היו ידועים לכל.

על כן נתקבלה בהפתעה רבה בקשת החוזה מלובלין להודיע לו את מועד ההלוויה. הצדיק מיעט ללוות נפטרים, ופתאום הוא מבקש לדעת את שעת ההלוויה של איש רע-מעללים!?

מראה הצדיק ההולך בעקבות המיטה השרה באוויר תחושת מסתורין. בתום ההלוויה פנו מקורבי הרבי אליו בבקשה להסביר את פשר המחווה הנדירה.

פני הצדיק הרצינו, "האיש הזה" פתח ואמר "קנה את עולמו בשעה אחת". והחל לספר: שנים רבות קודם לכן טלטלה פרשייה מעציבה את חצרו של רבי נחום מטשרנוביל. אנשי מדון רדפו את הצדיק והצרו את דרכו. הם הגדילו לעשות כשטפלו עליו עלילות כזב לפני השלטונות. הללו פתחו בחקירה, ובעזרת עדי שקר הרשיעו את הצדיק וחרצו את גורלו למוות.

גזר הדין הנורא הפיל אימה על אלפי חסידיו ומעריציו של הצדיק. שתדלנים פתחו במאמצי הצלה; קשרים הופעלו בכל הדרגים - לשווא. דומה היה כי כל השערים ננעלו. רבני העיר גזרו ימי תענית, ובתי הכנסת התמלאו המוני יהודים השופכים דמעות כמים, מתפללים ומנסים לקרוע שערי שמים.

ימים אחדים לפני ביצוע גזר הדין הגיעה ידיעה כי בלובלין מתגורר שר המשפטים, שבסמכותו לבטל את הגזירה. מייד שוגר שליח מהיר ללובלין, ובידו מכתב הממוען לרבה של לובלין, בבקשה למצוא איש קשר אל השר. עורך דין צייד את השליח במכתב מנוסח כהלכה, שהשר יוכל לחתום עליו מייד, אם יאות.

רבה של לובלין נחרד למקרא המכתב. הוא מיהר לזמן לאסיפה את נכבדי הקהילה, וביקש מהם להתגייס להצלת

אור הישועות

סיפורי ישועות ומופתים מרכיניו

✽ 'דער וואס וועט נאר אנכאפן מיין קלאמקע וועט געהאלפן ווערן' ✽

[מי שרק יגע בידית דלתי יושען]

הרה"ק מוויילעדניק בעל השארית ישראל זיע"א שהיה מצדיקי פולין, וביקש ממנו ברכה לזרעא חיא וקיימא, ציווה עליו הרה"ק מוויילעדניק שיתלה בחדר המיטות בביתו וילונות משי, וזה יהיה לו סגולה לבן זכר. לאחר מכן שאלו אותו תלמידיו היכן מצינו שמשי הוא סגולה לבנים, ענה להם הרה"ק מוויילעדניק זה מפורש בזמירות 'אסדר לסעודתא', שכתוב שם: ואילין מיליא יהון לרקיעיא, כלומר, כשיתלו וילונות [-מיליא בארמית היינו כלי משי, ויהון לרקיעיא - היינו שיתלו אותם למעלה], אזי יתקיים 'תמן מאן שריא' - מי נמצא שם, 'הלוא ההוא שמשא' [היינו שמש, ותרגומו בידיש הוא זון שכוונתו גם בן], ואם כן הרי היא סגולה לבנים זכרים...

שניים מהחסידים שנכחו באותה התוועדות - הלוא הם הרה"ח ר' שלום פרידמן והרה"ח ר' בערל מוצקין הוסיפו וסיפרו בענין זה, שכשהרבי סיים לספר סיפור זה, חייד הציבור למשמע הפשט'ל, אבל פני הרבי הרצינו מאוד, ואמר: החכמה כאן לא מתבטאת בעצם הפירוש, אלא בכך שכן היה במציאות, שאותו יהודי עשה כדברי רבו ואכן נולד לו בן זכר.

וכך היה לשון הרבי: דא איז דער קונץ נישט דער טייטש, נאר דער קונץ איז ביי אים אז שפעטער געווען א זון. ובאותה התוועדות נכחו שלושה אברכים שהמתינו להיפקד בזרע של קיימא, אחד מהם לקח את דברי הרבי בתמימות ובאמונה פשוטה ותלה בחדר המיטות וילונות משי, ואחר כך נולד לו בן, והשניים האחרים לא עשו כן ונשאר ערירים.

סיפר הרה"ח ר' צבי דב מאווריטש ז"ל, שפעם עמדה נכדתו ללדת, והקשתה בלידתה והייתה בסכנת חיים. היה זה בערב שבת, ור' צבי דב החליט לנסוע לרבינו שיתפלל בעבורה ולהישאר שם לשבת. כשיצא רבינו לערוך את שולחנו הטהור פנה אל הנוכחים ואמר להם שיברכו את ר' צבי דב במזל טוב כי לנכדתו נולד בן זכר בשעה טובה ומוצלחת.

כשחזר ר' צבי דב לביתו, נוכח לדעת כי ממש ברגעים אלו שאמר רבינו את דבריו הייתה הלידה, ולא חלפה אפילו דקה אחת מזמן זה עד שרבינו בישר לו את הבשורה הטובה.

סיפר הרה"ח ר' יהודה לייב ריסקין ז"ל על התוועדות מיוחדת שערך כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש זי"ע בשבת פר' בלק שנת תשט"ז, שאז דיבר הרבי בענין הזמירות שבסעודת שבת קודש, וכה אמר: הזמירות לסעודה השניה של שבת קודש, שכ"ק האדמו"ר הזקן הכניס בסידורו הם 'אסדר לסעודתא', ולגבי הניגון 'בני היכלא' החסידים מנגנים ניגון זה שמקובל בידם שהוא מהאדמו"ר הזקן. לגבי 'אזמר בשבחין' ישנו ניגון מרבי הלל [מפאריטש], ולגבי 'אסדר לסעודתא' ישנו ניגון שמנגנים בליטא ואוקראינה, הניגון הוא כמו 'פאניע' ובנעימה של מארש.

ואז הרבי לימד את הניגון וחזר עליו כמה פעמים. עד אז היו מנגנים ניגון זה בלי המילים הללו, והרבי לימד את הניגון על המילים של 'אסדר לסעודתא'.

באמצע הניגון סיפר הרבי כך: פעם הגיע יהודי אל

מי שיש באמתחתו דברי תורה, סיפורים או עובדות מרכיניו הק', נשמח אם ישלחם אלינו y0527173945@gmail.com